

opusdei.org

Prelaadi kiri (november 2008)

Selles kuus on piiskop Echevarría kirja keskpunktiks kirik. Opus Dei prelaat räägib meile, kuidas peaksime seda armastama ja konkreetsete tegudega teenima.

21.11.2008

Minu armsaimad, hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi.

Mõned päevad tagasi lõppes Piiskoppide Sünodi täiskogu koosolek, kus võisin järjekordselt

rõõmuga kogeda kiriku ühtsust ja universaalsust. Lisaks sellele liigutas mind sügavalt, kui suurt usaldust paljude erinevate maade piiskopid mulle Opus Dei töö kohta avaldasid. Paljud tänasid apostoolse töö eest, mida Opus Dei usklikud ja kaastöölised nende diotseesides teevad.

Teised jälle pidasid tungivalt vajalikuks, et alustataks töö nende maades ja regioonides. Mõtlen sageli, kuidas meie Isa sellest unistas ja meile meelde tuletas, et kunagi oodatakse meid väga paljudes paikades ja seda tuleviku ülesannet saatis ta alati oma palvega.

Nähes neid huvi ja poolehoiu märke, nähes veel tungivamat kutset, tulid mulle meelde järgmised mõtted: "Jeesus, hinged!....Apostlihinged! Sinu jaoks, sinu auks" [1] Vastakem iga päev sellele kutsele ja laskem sel oma südames lärmata, nagu soovis

meie Isa, kes on nüüd taevast meid aitab.

Vibreerimine koos kiriku vajadustega kõigil kontinentidel on ja saab alati olema kristlastele väga iseloomulikuks. Seda sügavat südamehoiakut võime tunda eriti täna, Kõigi Pühakute Pühal. See püha, mida me veedame ei kutsu meid ainuüksi meenutama neid tohutuid õndsaid inimhingede hulki; see sunnib meid palju sügavamini kiriku müsteeriumisse süvenema, kiriku, millesse me kõik kuulume: nii meie, kes me veel maapeal rändame, kui ka need, kes puhastustules puhastuvad ja need, kes juba taevas Jumalas rõõmustavad.

Ma ei suuda unustada rõõmu, millega püha Josemaría seda tõe väljendas. "Kirikus" -kirjutas ta ükskord– "leiame meie, katoliiklased oma usu ja kõlbelised normid, oma palve ja vennalikkusetunde, ühtsuse

kõigi kannatava kiriku lahkunud
vendadega puhastustules, koos selle
juubeldava kirikuga, kes
kolmekordselt püha Jumalat juba
näha ja igavesti armastada võivad.
See on kirik, mis maapeal elab ja
samaaegselt üle aegade levib, kirik,
mis Püha Maarja kaitse all sündis ja
teda igavesti -maal ja taevas– emana
ülistab”. [2]

Üks tähtsamaid sõnumeid püha
Pauluse jutluses räägib just kiriku
olemusest. See räägib Jeesuse
jüngritest, keda Jumal Isa kokku
kutsus ja Püha Vaimu abil ühendas,
et nad koos oleksid Kristuse
Müstiline Ihu. Benediktus XVI on
seda aspekti juba mitmeid kordi
sellele paganate Apostlile
pühendatud aasta jooksul esile
toonud. Ma tahaksin teid kutsuda,
järgnevatel nädalatel seda tõe
vaatlema ja kasutan siinjuures
mõningaid punkte tema õpetusest.
Selle vaatluse tulemusena võiks

Jumal kasvatada meis kõigis armastust meie Ema ja kiriku vastu, samuti soovi, teda teenida nii, nagu ta vajab, otsekohe ja olukorras, kus me parasjagu oleme.

Paavst nendib eelkõige, et tema (Apostli) "esimene kohtumine Jeesuse isikuga toimus Jeruusalemma koguduse kaudu. (...) Ajalugu näitab meile, et normaalne tee Jeesuse juurde on kiriku kaudu." [3]. Püha Isa lisab, et see esimene kontakt kirikuga (samaaegselt vaimne ja silmnähtav tegelikkus), nagu Sauluse puhul võis olla "*äkiline kohtumine*". "Vaevalt oli ta selle uue usklike grupiga tuttavaks saanud, kui temast sai nende kirglik tagakiusaja. Seda tunnustab ta ise kolmes erinevas kirjakohtas." [4] See ei pea just alati nii juhtuma; eriti kui proovime kristlastena oma sõnade ja käitumisega Jeesust jäljendada. Teel Damaskusesse mõistis püha Paulus, et "kiusates kogudust, kiusas ta samal

ajal Kristust. Paulus pöördus samal ajal Kristuse ja kiriku poole. Sellest ajast peale mõistetakse” , lõpetab Benediktus XVI, ”miks oli kirik hiljem nii tähtsal kohal püha Pauluse mõtetes, südames ja tegevuses.” [5]

Mõtisklegem taas Jeesuse sõnadele ristil. Sauluse küsimusele – *Kes sa oled, Issand?* - , ja Issand vastas: Ma olen Jeesus, keda sa kiusad. [6] Tegelikult selles ülestõusnu hüüdes, mis Sauluse elu muutis, sisaldub õpetus kirikust kui Kristuse Ihust. Kristus ei tõmbunud taevasse ja jätnud endast maapeale ühte gruppi järglasi, et nad ”tema asja” esindaksid. Kirik ei ole mingi ühendus, mis tahab käivitada teatud asja. Siin ei ole sellega tegemist. Siin on küsimus Jeesuse Kristuse persoonis, kes ka pärast ülestõusmist ”lihasse” jääb. Tal on ”liha ja luud”(Lk 24,39), nii, nagu kinnitab Ülestõusnu Luuka Evangeeliumis jüngritele, kes arvasid, et ta on üks

vaim. Tal on ihu. Ta on kirikus
isiklikult kohalolev. [7]

Need mõtted valgustavad meile
reaalsust, et iga solvang kiriku kohta
–tema õpetuse, sakramentide,
institutsioonide, tema Karjaste, eriti
aga tema nähtava Pea, Rooma
Paavsti kohta– kujutab endast
Issanda enda solvamist. sest kirik,
mida näeme maapeal, on alati, nagu
Paulus lugematuid kordi kordab,
Jumala kirik, vaatamata oma liikmete
nõrkustele ja eksimustele. See on
rahvas, mille Jumal Isa enda juurde
kutsus, Kristuse Ihu, mille Kristus
oma vere hinnaga rajas, nii, et ta jääb
kohalolevaks ajaloo ajastute lõpuni;
Püha Vaimu tempel, mis kõrgub kui
tõeline Jumalakoda inimeste keskel.
Ühe kirikuisa sõnade järgi, kes võttis
enda peale Vatikani II –se kirikukogu
”tundub kogu kirik nagu rahvas,
mida on ühendanud Isa ja Poja ja
Püha Vaimu voorus...”.[8]

Jumala Ühtsus ja Kolmainsus määratleb, niisiis, kiriku tegelikkuse ja intiimse olemuse põhialuse.

”Sellepärast oleks suur eksimus, kui püütakse vastandada, *karismaatilist kirikut*, mis on ainuüksi Kristuse rajatud – jateist, juriidilist, *institutsionaalset*, mis on inimeste loodud. On olemas ainult üks kirik. Kristus rajas ainult ühe kiriku: nähtava ja nähtamatu, hierarhilise ülesehitusega, jumaliku õiguse struktuuriga ja üleloomuliku intiimse eluga, mis hingestab, hoiab ja elustab” [9]

Kiriku ülev perspektiiv, mida me leiame püha Pauluse kirjades, rajab oma võimsad õpetussõnad, kuna tema ühtsus ja universaalsus on ähvardav. Korintose kristlastele, kellel oli kalduvus vastandlikke parteisid luua, mainib ta: Mu vennad on teie kohta teatanud, et teie seas on riidu. Ma räägin sellest, et igaüks teist ütleb: ”Mina olen Pauluse

poolel!” või ”Mina olen Apollose poolel!” või ” Mina olen Keefase poolel!” või ” Mina olen Kristuse poolel!” Kas Kristus on mitmeks jagatud?! Kas Paulus löödi risti teie eest? Või ristiti teid Pauluse nimesse? [10]

Selle püha Ema ühtsuse ja samuti universaalsuse kaitsmise kirk on valitsev Apostlite elus. ”Ta mõistis esimesest hetkest alates –ütleb Paavst– et see on reaalsus, mis ei käinud ainult juutide, ega teatud rühma inimeste kohta, vaid sellel oli universaalne tähendus, mis puudutas kõiki, sest Jumal on kõikide Jumal“.[11] Ja nii selgitab nn. Jeruusalemma Kontsiil ohule vastu minnes, et esimesed Kristlikud kogudused tihedalt sünagoogi raamidesse jäid, nii, et kõik mehed ja naised, sõltumata rahvusest, keelest, rassist, on kutsutud Kristuse kiriku täisväärtuslikeks liikmeteks [12], mis tähendab et. ei ole siin juuti ega

kreeklast, ei ole siin orja ega vaba, ei ole siin meest ega naist, sest te olete kõik üks Kristuses Jeesuses. [13]

Kuna kirik on Kristuse kirik, on meie kohuseks, "elada tõeliselt kooskõlas Kristusega". Sellest tulenevad ka mitmed Pauluse manitsused erinevate karismate kohta, mis kristlikku kogudust hingestavad ja talle struktuuri annavad. Kõik nad viivad tagasi ühe ja sama allika juurde, milleks on Isa ja Poja Vaim, ning me teame, et kirikus ei ole kedagi, kes oleks ilma karismata, nagu kirjutab Apostel: "Aga igaühele on kingitud Vaimu ilmutus, et sellest teistele kasu oleks.(2Kr 12,7) [14].

Kas palvetad tõesti siiralt *pro unitate apostolatus*? Kuidas palvetad sa kõigi nende eest, kes oma elu kirikule annavad? Kas sinu palve ulatub igale poole, kus Kristuse heaks töötatakse?

Kui tänulikud peaksime olema Jumalale, et ta on soovinud, et kirik

oleks samal ajal üks ja nii mitmekesine. Kui palju austust peaksime üles näitama kõigi nende ilmutuste vastu, millega Püha Vaim Kristuse mõrsjat kaunistada tahab! ”Kirikus on erinevaid ameteid, aga üksainus eesmärk: inimeste pühitsemine. Ja selles töös osalevad omanoodi kõik inimesed, kes on saanud jõu Ristimise ja Kinnitamise sakramentide kaudu. Peaksime kõik tundma end vastutavatena selles kiriku missioonis, mis on ju samas Kristuse missioon”. [15] Mitte keegi ei ole kirikus üleliigne, kõik on vajalikud, tähtis on ühtsus nähtava Kirikupeaga, Karjastega ja kogu Jumala Rahvaga – igaüks vastavalt kutsumusele ja armule, mida ta on saanud.

Püha Pauluse eklesioloogiliste tunnistuste raamides saab Opus Dei – mis on väike kiriku osa – oma teoloogilisele ja seaduspärasele reaalsusele kogu oma tähenduse.

Seda tahaksin vaadelda just nüüd, sest hakkab lõppema mariaanlik aasta, mille ma välja kuulutasin, sest tähistasime Paavsti poolt prelatuuri staatuse ametliku tunnustamise hõbedast juubelit. Opus Dei – selle usklike, ilmikute ja preestrite apostellik töö on väga hädavajalik koostöö kohaliku elujõulise pastoraalse kirikuga, milles Prelatuur elab ja tegutseb.

Seda meenutas Jumala teener Johannes Paulus II ääretu kiindumusega, kui ta Opus Dei "hierarhilisest olemusest" rääkis ja ta lisas: "ilmikliikmete kuulumine nii kohalikku kirikusse kui prelatuuri, neid ühendades, on prelatuurile eriomane missioon, mis suubub kohaliku kiriku evangeliseerimise püüdlustesse, nii, nagu II Vatikani Kontsiil seda ette nägi, kui see Personaalprelatuuri loomist silmas pidas." [16]

See on vihje veel ühele aspektile, mida Benediktus XVI hiljuti rõhutas: ”Ja nii näeme me, et Jumala kirik ei ole ainult üks kohalike kirikute summa, vaid, et mitmekülgsed kohalikud kirikud on omakorda Jumala kiriku ühtsuse teostamine. Kõik koos on Jumala kirik, mis käib kohalike kirikute ees ja neis väljendub ja nende kaudu teostub.”

[17] Kuna Opus Dei on kiriku, Paavsti ja inimeste teenistuses, täidab see nagu ühe institutsiooni eesmärgi, mida Paavst püstitas, et see võiks erilised pastoraalsed ülesanded enda peale võtta ja et see ”*kui niisugune*” kuulub kogu kiriku juurde ja samamoodi selle liikmed kuuluvad kohalikku kirikusse, mille piirkonnas nad elavad ning tegutsevad. (...) see ei põhjusta kohaliku Piiskopi poolt loodud kiriku ühtsuse purunemist, vaid vastupidi, toetab, et anda sellele ühtsusele sisemine mitmekesisus ja omane *communio*. [18]

Sellepärast olen väga rõõmus, et võin teile teatada, et avasime apostelliku töö tulemusena keskuse Indoneesias ja kui Jumal seda soovib, on ka see silmapilk väga lähedal, kui Bukarest saab esimese keskuse. Ka Bulgaarias ja Koreas on alustatud stabiilselt tööd. Ma soovitan palvetada teil ja kõigil, kes Opus Dei töös osalevad, apostoolse töö eest nendes ja veel paljudes teistes paikades.

Meie Isale järgnedes, käisin ma Pariisis, Rue du Bac´il, et seal Imelise medali pildi ees palvetada. Seal viisin ma ka teie palved Maarja ette, et ta aitaks meil suurt imet täide viia, igapäevast elu ja kangelaslikku pühadust ühendada. Me tahame neil maarjaliku aasta viimastel päevadel - ja siis kogu elu jooksul- tugevasti Maarja käest kinni haarata, tema näpunäiteid järgida, mida ta Kaana teenritele andis: *Mida ta teile ütleb, seda tehke!* [19]. Püüdkem jäljendada neid teenreid, suuname – kõik – oma

tahtmise sellele *usque ad summum* –
täielikult– palve ja tööga vastata.

Enne, kui ma lõpetan, tahaksin teid
taas paluda, et ühineksite minu
palvesoovidega, eriti pühal missal.
Palvetage neil päevil oma vendade
eest, kes 22.novembril, Kristus-
Kuninga püha eelõhtul Roomas
diakoniks pühitsetakse.

Kogu armastusega ma õnnistan teid.

Teie Isa + Javier

[1] Püha. Josemaría, *Tee*, Nr. 804

[2] Püha Josemaría, Jutlus *Kiriku
üleloomulik eesmärk*, 28.5.1972

[3] Benediktus XVI., Jutlus
üldaudientsil, 22.11.2006

[4] Sama

[5] Sama

[6] *Apg* 9, 5

[7] Benediktus XVI, Jutlus Pauluse aasta avamisel, 28.6.2008

[8] Teine Vatikani Kontsiil, Dogm. Konst. *Lumen gentium*, Nr. 4; vgl. püha. Cyprianus, *Traktaat „Meie Isast“*, 23

[9] Püha Josemaría, Jutlus Kiriku üleloomulik eesmärk, 28.5.1972

[10] *1Kr* 1, 11-13

[11] Benediktus XVI., Jutlus üldaudientsil, 25.10.2006

[12] Vgl. *Apg* 15, 23-29

[13] *Gal* 3, 28

[14] Benediktus XVI., Jutlus üldaudientsil, 22.11.2006

[15] Püha Josemaría, Homilie *Loyal zur Kirche*, 4.6.1972

[16] Johannes Paul II, Jutlus “*Novo millennio ineunte*“ kongressist osavõtjatele, 17.3.2001

[17] Benediktus XVI., Jutlus üldaudientsil, 15.10.2008

[18] Usuõpetuse kongregatsiooni kirjutis *Communio notio*, 28.5.1992, Nr. 16

[19] *Joh* 2, 5

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-november-2008/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadikiri-november-2008/) (07.08.2025)